

Ellen White, brat Chapman i sveti Duh

Pismo Elene Vajt bratu koji je pokušao da definira ko je stvarno sveti Duh:

Ovo je pismo koje je sestra Vajt pisala bratu Čapmanu 11. Juna 1891. godine. Brat Čapman je imao različito mišljenje od crkve o Svetom Duhu i o tome ko sačinjava 144000. On je želeo da službeno radi u crkvi na propovedanju jevanđelja, ali ta njegova shvatanja su doveli u pitanje njegovo zaposlenje.

Poentu ovog pisma ne treba tražiti u tome šta je brat Čapman verovao u vezi Svetog Duha, pa čak ni šta su adventisti kao celina verovali o Svetom duhu u to vreme, nego u odgovoru Elene Vajt koja daje neprocenjive principe koje su primenjive u svakom slučaju kada neko počne da se bavi proučavanjem i razmišljanjem o Svetom Duhu kao i o drugim istinama i pri tome ima različito mišljenje od većine crkve. Elena Vajt u svom odgovoru ne insistira toliko na objašnjavanju ko Sveti Duh jeste ili nije, i da li crkva pravilno veruje u vezi Svetog duha ili ne u odnosu na ono što brat Čapman veruje. Ona čak ni ne pokušava da objasni bratu Čapmanu ko je Sveto Duh osim onoga što piše u biblijskim tekstovima koje citira.

Ono o čemu ona govori i na šta se fokusira je naglašavanje misterije ili tajne koja pokriva prirodu Svetoga Duha. Isto tako, ona govori o potrebi da se ostane u jedinstvu vere a ne da se širi razdor kojekakvim teorijama o tome ko je Sveti Duh a koje se razlikuju od onoga što cela crkva prihvata kao stav o Svetome Duhu. U stvari, većina pisma nije posvećena pitanju objašnjavanje Svetoga Duha, nego pitanje jedinstvu crkve koje se narušava ovakvim različitim mišljenjima.

Ovo pismo saveta je od neprocenjivog znacaja da nas sačuva u jedinstvu vere i sačuva od unošenja zabluda u naša verovanja ne samo po pitanju Svetoga Duha nego i po svim ostalim pitanjima vere. Želja je da ovo pismo bude blagoslov danas, kao što je bilo blagoslov u vreme kada je napisano.

Iako je pored pitanja ko je Sveti Duh bilo pitanje i ko su 144000, Elena Vajt to pitanje ni ne dotiče. Očito je da principi koje iznosi u ovom pismu su primenjivi na svaku pojavu različitih mišljenja gde neko izlazi sa tvrdnjom da ima novo svetlo koje se razlikuje od onoga što cela crkva veruje. U tome je još i veća značajnost ovog pisma jer daje principe ne sam u vezi nesuglasica oko toga ko je Sveti duh, nego principe koji su opšte primenjivi u slučajevima kada se shvatanja razmimoilaze.

Pismo se može naći u Objavljenim manuskriptima Elene Vajt, broj 1107, stranice 175 – 180 a zavedeno je kao Pismo broj 7 iz 1891:

MR broj 1107 – Važnost jedinstva; Sveti Duh je misterija

(Napisano bratu Čapmenu iz Potoski u Mičigenu, 11. Juna, 1891)

Dobila sam tvoje pismo datirano 3. Juna. U tom pisu govoriš ovako: „Starešina Robinson ne želi da odem nego me savetuje da idem po kućama propovedajući sve dotle dakle oblast ne može da priušti da me zaposli na neku drugu dužnost, ali jasno izjavljuje da ja ne mogu da budem poslat da iznosim istinu drugima dokle ne promenim ili ispravim neke tačke gledišta koje imam, da bi pogledi koje imamo kao narod bili oni koji se jasno objavljuju.

On jednostavno citira ‘Moje ideje u vezi Svetoga Duha da nije Božji duh, koji je Hristos, nego anđeo Gavrililo, i moje verovanje da 144000 će biti Jevreji koji će prihvatiti Isusa kao Mesiju. Po svim temeljnim tačka ja sam u savršenom jedinstvu sa našim narodom, ali kada pokušam da pokažem što mi izgleda kao novo svetlo istine, oni koji su vođe, a kako izgleda ni jedan od nji nije lično ispitivao ovaj predmet, oni odbijaju da pogledaju u Bibliju, nego me etiketiraju kao kolegu sa čudnim idejama o Bibliji.’“

Moj brate, otvoreno si me pitao za savet. Zamolila bih te, čitaj pažljivo Jovan 17:17-27. Citiram ti 20. do 23. stiha. [stihovi 20-23 su citirani] Tvoja je prednost i tvoj zadatak da tražiš ovo zajedništvo, ovo jedinstvo i na taj način odgovoriš na ovu Hristovu molitvu.

Ova molitva je puna saveta i zaključaka. Kao naš posrednik na nebu, Hristos stalno radi na jedinstvu Svog naroda. Da bi bili u skladu sa nebom, mi moramo da težimo da budeo jedno u veri i delu.

Naš se Gospod naročito molio da Njegovi učenici mogu da budu ujedinjeni u bliskoj zajednici hrišćanske ljubavi, kao jedno telo, pod vrhovnom Glavom. To će postojati samo u onoj meri u kojoj je stanje njihove prosvetljenosti i posvećenosti. Što više dobijaju prosvetljenje živoga Duha, sve će više biti ujedinjeni u shvatanju šta je istina. Što se više ujedinjuju u rasuđivanju, više će poverenja imati jedni u druge. Oni su blagoslovljeni mirom i skladom, verujući i propovedajući istu stvar, „jednim srcem i jednim ustima slaveći Boga.“ Njihova ljubav, njihovo hrišćansko jedinstvo, je dokaz svetu da je Bog poslao Isusa da spase grešnike, i sa silom ubeđenja ono svedoči da je Reč Božja sigurno pravilo života.

Razlike koje sada postoje među hrišćanima nisu postojale u vreme Hrista i Njegovih apostola. Kada se jevanđelje propovedalo nakon uskršenja i uznesenja Hrista, jedinstvo je preovladavalo, vernici su svi bili jednog srca i jedne misli. Za kratko vreme je bila razlika po pitanju obrezanja, da li da se dozvoli ulazak u crkvu onima koji su neobrezani neznabošci, ali se pitanje brzo rečilo, i kroz božansku prosvetljenost i osvećivanjem Duha, vernici su se savršeno ujedinili zajedno u istoj misli i istom rasuđivanju. To je bilo i uvek će biti rod koji se donosi pod uticajem Svetoga duha.

Braća ne trebaju da smatraju da je to vrlina da se izdvajaju zbog toga što ne vide u svim manjim tačkama podpuno isto svetlo. Ako su u temeljnim istinama svi u slozi, oni ne trebaju da se razdvajaju i prepiru oko stvari koje su od male važnosti. Ako se zadržava na zbunjujuća pitanja, koje nakon svega nisu od životne važnosti, onda to direktno odvodi um od istina koje su od životne važnosti za spasavanje duša. Kada postoji razlika shvatanja po tim pitanjima, što manje važnosti im dajemo, to će biti bolje za vašu ličnu duhovnost i za mir i jedinstvo za koje se Hristos molio da postoji među braćom.

Nevernici su kritički raspoloženi i oni žele neko opravdanje za ne prihvatanje istina kao što je u Isusu. Kada postoje razlike među nama, oni koji su napolje će reći „Bilo bi za nas dovoljno da verujemo kao što vi verujete, ako bi mogli da se složite među vama samima šta je istina.“ Bezbožni će iskoristiti razjedinjenost i kontraverzije među hrišćanima.

Postoje među nama više nego što mnogi misle onih koji su hrišćani samo po imenu. Oni nisu povezani sa Hristom, nisu jedno sa Njima, i pema tome ne smatraju da je za njih važno da odgovore na Hristovu molitvu da Njegovi sledbenici mogu da budu jedno. Ali čak i neki koji su pravi vernici se uhvate tog duha razdora. Neki čak pokušavaju da budu originalni, da donesu nešto novo i iznenađujuće a ne shvataju kao što treba važnost očuvanja jedinstva vere i zajednicu ljubavi.

Hrišćani trebaju da budu kompletno u jednom telu – u Hristu, a kroz Hrista su jedno sa Ocem. Šta je rezultat toga? Oni pokazuju da nisu sledbenici vešto izmišljenih priča nego sigurne reči proročanstva. Njihovim rečima i delima, svi će znati da su bili sa Isusom i da su naučili od Njega. Oni su sveti, srećni narod, predmet Hristove božanske ljubavi.

„Ja u njima i ti u meni: da budu sasvim ujedno, i da pozna svijet da si me ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k meni što si ljubav imao.“ [23. stih] „I pokazah im ime tvoje, i pokazaću: da ljubav kojom si mene ljubio u njima bude, i ja u njima.“ [26. stih] Sa kakvim iskrenim naporom treba da težimo za zajednicom i jedinstvom. Crkva treba da bude savršena kroz patnju prema Hristovom primeru. Biti u skladu sa Njegovom slikom, mi ćemo biti jedno sa Njime.

Mi se trebamo moliti za božansko prosvetljenje, ali u isto vreme moramo biti pažljivi kako primamo bilo šta što se naziva novo svetlo. Trebamo biti pažljivi da ne bi pod okriljem traženja nove istine, Sotona skrenuo naše umove od Hrista i posebnih vesti za ovo vreme. Bilo mi je pokazano da je to izum neprijatelja da odvede misli da se bave nekim nejasnim i nevažnim stvarima, nečim što nije podpuno objavljeno ili nije od važnosti za spasenje. To se čini kao ono što ih preokupira kao „sadašnja istina“, kada sve njihovo ispitivanje i pretpostavke samo čine taj predmet više zamagljenim nego pre.

To zbunjuje umove nekih koji bi trebalo da teže za jedinstvom kroz posvećenje istine. Tvoje ideje o dva predmeta koje si spomenuo nisu u harmoniji sa svetlogm koje mi je Bog dao. Priroda Svetog Duha je tajna koja nije jasno otkrivena, i nikada nećeš biti u stanju da to objasniš drugima zato što ti Gospod to nije otkrio. Ti možeš na jednom mestu da skupiš biblijske stihove i napraviš tvoju konstrukciju, ali njihova primena nije tačna. Objašnjenja kojima podržavaš tvoje stavove nisu ispravna.

Ti možeš da navedeš neke da prihvate tvoja objašnjenja, ali im time ne činiš dobro, niti se oni prihvatanjem tvojih stavova osposobljavaju da mogu drugima da čine dobro. Za tebe nije bitno da znaš i da si u stanju da definišeš Svetog Duha. Hristos nam kaže da je Sveti Duh Utešitelj, i da je Utešitelj Sveti Duh, 'Duh istine koga će Otac poslati u ime Moje.' 'I ja ću umoliti oca, i daće vam drugoga utešitelja da bude s vama vavek: Duha istine, kojega svet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti.' [Jovan 14:16, 17] To se odnosi na sveprisutnost **Hristovog Duha** koji se zove utešitelj. Opet Isus kaže, 'Još vam mnogo imam kazati; ali sad ne možete nositi. A kad dođe on, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu.' [Jovan 16:12-13].

Postoje mnoge tajne koje ne težim da razumem ili da objasnim; one su suviše velike za mene i suviše velike za tebe. Za neke od tih tačaka, tišina je zlato. Pobožnost, odanost, posvećenje duša, tela i duha, to su suštinske stvari za nas. 'A ovo je život vječni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.' [Jovan 17:3] 'A ovo je volja onoga koji me posla da svaki koji vidi sina i vjeruje ga ima život vječni;' [John 6:40].

Ja se nadam da ćeš da težiš da budeš u zajednici sa telom. Videla sam da nećeš imati spasonosni uticaj u propovedanju istine, jer je tvoj um nemiran, i ukoliko ne piješ dublje iz Izvora života, napravićeš grešku koju su mnogi drugi napravili, misleći da immaš novu svetlost, kada je to samo nova faza zablude.

Ti trebaš da dođeš u sklad sa svojom braćom, ti možeš da imaš neke stavove Pisma, i pretražujući Bibliju u svetlosti tvojih ideja, možeš da nakupiš veliki broj tekstova i tvrditi da oni znače ovo ili ono, i da pozivaš bilo koga da dokaže da su tvoji pogledi netačni. Ali koj uticaj bilo ko može imati na tvoj um, kada on uzme te iste tekstove pa ih interpretira i primeni različito? Vas obojica tvrdite da bazirate vaša mišljenja na Bibliji.

Tvoja je dužnost da dođeš koliko god možeš bliže narodu a ne da se udaljiš od njih što je moguće dalje, i kroz tvoje interpretacije praviš razliku koja ne treba da postoji. Ovde je tvoja opasnost da odvratiš umove ljudi od pravih pitanja za ovo vreme. A ti nisi jedini koji izgleda pokrenut ambicijama u tom pravcu. Nebi bilo pravo niti obazrivo da te se pošalje kao radnik da objavljuješ tvoje čudne ideje i tako da stvaraš razdor. Mi toga sada imamo dovoljno. Mi hoćemo ljude sa dobrim iskustvom, koji će da učvrste um a ne da ih pošaljemo bez mape i kompasa.

Tako, moj brate, istina je koju hocemo i moramo da imamo, ali nemoj da unosiš zablude sa novom istinom. Meni bi bilo drago da još pišem o ovom predmetu, ali moram da ga završim ovde. Bog hoće da budemo ujedinjeni.

{Ellen White: Letter 7, 1891}